

- वसुभूतिः । श्रेयान्भूयाः ।
 राजा । आसनमासनमार्याय ।
 विदूषकः । आसनमानीय । एदं आसनं । ता उवविसडु अमच्चो ।
 वसुभूतिरुपविशति ।
- 8 विदूषकः । अमच्च । एसा देवी वासवदत्ता पणामं करेदि ।
 वसुभूतिः । आयुष्मति । वत्सराजसदृशं पुत्रमाप्नुहि ।
 बाधव्यः । देव । बाधव्यः प्रणमति ।
 राजा । पृष्ठे हस्तं दत्त्वा । बाधव्य । इत आस्यताम् ।
 बाधव्य उपविशति ।
- 10 राजा । आर्य वसुभूते । अपि कुशलं तत्रभवतः सिंहलेश्वरस्य ।
 वसुभूतिः । ऊर्ध्वमवलोक्य निःश्वस्य च । देव । न जाने । किं विज्ञापयामि मन्दभाग्य इति ।
 वासवदत्ता । सविषादमात्मगतम् । हृद्वी हृद्वी । किं दाणिं वसुभूदी कथइस्सदि ।
 राजा । वसुभूते । कथय । पर्याकुल इवास्मि ।
 बाधव्यः । अपवार्य । अमात्य । चिरमपि स्थित्वा यत्कथनीयं तदिदानीमेव कथयताम् ।
- 15 वसुभूतिः । साम्नाम् । न शक्यं निवेदयितुम् । तथाप्येष कथयामि मन्दभाग्यः । देव ।
 यासौ सिंहलेश्वरेण स्वडुहिता रत्नावली नामायुष्मती वासवदत्ता दग्धामुपश्रुत्य देवाय
 पूर्वप्रार्थिता सती दत्ता ।
 राजा । अपवार्य । देवि । किमिदमलीकं तन्मातुलामात्यः कथयति ।
 वासवदत्ता । अज्जउत्त । अहं पि ण ज्ञाणामि । को एत्थ अलिमं मत्तेदित्ति ।
- 20 विदूषकः । तदो ताए किं संवुत्तं ।
 वसुभूतिः । सा च युष्मदत्तिकमानीयमाना यानभङ्गात्सागरे निमग्ना । इति रुदन्नधोमुख-
 स्तिष्ठति ।
 वासवदत्ता । साम्नाम् । हा हृदम्हि मन्दभाइणी । हा बहिणिए । कहिं सि । देहि मे
 पडिवम्रणां ।
- 25 राजा । देवि । समाश्वसिहि समाश्वसिहि । दुःखग्रहा गतिर्देवस्य । वरुनभङ्गपति-
 तोत्थितौ नन्वेतावेव ते निदर्शनम् । इति वसुभूतिबाधव्यौ दर्शयति ।
 वासवदत्ता । अज्जउत्त । जुज्जदि एदं । कुदो उण मे एत्तिआइं भाअधेआइं ।
 राजा । अपवार्य । बाधव्य । कथय । किमेतत् ।
 नेपथ्ये कलकलः ।
- 30 कर्म्याणां हेममृङ्गश्रियमिव निचयैरर्चिषामादधानः
 सान्द्रोऽयानद्रुमाग्रलपनपिश्रुनितात्यक्ततीव्राभितापः ।
 कुर्वन्क्रीडामहीध्रं सज्जलजलधरश्यामलं धूमपातै-
 रेष श्लोषार्तयोषिज्जन इह सहसैवोत्थितो ऽक्षःपुरे ऽग्निः ॥